सर्गः १७ तं धूपाश्यानकेशान्तं तोयनिर्णिक्तपाणयः। आ
कल्पसाधनैस्तैस्तैरुपसेदुः प्रसाधकाः ॥ २२ ॥ तेऽस्य
मुक्तागुणोन्नद्धं मौलिमभ्यन्तरस्रजं ॥ प्रत्यूपुः पद्म
रागेण प्रभामण्डलशोभिना ॥ २३ ॥ चन्दनेनाङ्ग
रागञ्च मृगनाभिसुगन्धिना। समापय्य ततश्चक्रुः
पत्रं विन्यस्तरोचनं ॥ २४ ॥

तमिति। प्रसाधका अलङ्कर्त्तारः तं अतिथिं तैस्तैराकल्प साधनैर्नेपथ्यजनकैर्गन्धमाल्यादिभिरुपसेदुर्विभूषयामासुः किं० तं धूपाश्यानकेशान्तं धूपशोषितकेशपाशं किं० प्रं तोयनिर्णिक्तपाणयः जलक्षालितहस्ताः ॥ २२ ॥ तेऽस्येति। ते प्रसाधका अस्यातिथेर्मौलिं धम्मिल्लं पद्मरागेण मणिविशेषेण प्रत्यूपुः प्रत्युप्तं चक्रुः किं मौं मुक्तागुणोन्नद्धं मौक्तिकदामोद्बद्धं पु० किं० अभ्यन्तरस्रजं अन्तर्गतमालं किं प० प्रभामण्डलेन किरणजालेन शोभिना दीप्यता ॥ २३ ॥ चन्दनेनेति। प्रसाधकाश्चन्दनेन अङ्गरागं अङ्गविलेपनं समापय्य निष्पाद्य ततो विलेपानन्तरं पत्रं पत्रावलिरचनं चक्रुः कृतवन्तः किं० चं मृगनाभिसुगन्धिना कस्तूरिकया सङ्गन्धेन किं प० विन्यस्तरोचनं दत्तगोरोचनं ॥ २४ ॥